

Føroyingur hevur gjørt áhugaverda uppfinning:

Pumpan sum skal kollvelta okkara svartkjaftaveiðu!

Ein føroyingur hevur uppfunnið eina ávísa pumpuskipan, sum heilt fer at kollvelta svartkjaftaveiðuna. Pumpan gevur fleiri skipum møguleikan at royna eftir svartkjafti í ringari veðri. Hon sparir tíð, og tað ber til at bjarga størri part av veiðuni. Mett verður at veiðuorkan kann økjast við 50% serliga vetrarhálvárið

Ein nýggj føroysk uppfinning — ein sonevnd svartkjaftapumpa — fer at fáa kollveltandi týðning fyrri føroysku svartkjaftaveiðuna.

Uppfinnarin er Sólbjørn Jacobsen í Havn. Tað er við arbeiðinum innan verumenning í Danmark og sum limur av Búskaparráðnum í nógv ár sum barlast, at Sólbjørn Jacobsen hevur megnað at koma fram til eina heilt nýggja pumpu, sum svartkjaftaskipanin kunnu brúka.

Pumpan er fyrst og fremst ein vanlig fiskipumpa, men hon er umbygd nakað. Tað er meira hugskotið um, hvussu hon skal brúkast, heldur enn hvussu hon er bygd upp, sum hevur vakt ans millum veiðumenn. Ti hugskotið hjá Sólbjørn broyttir heilt mannagongdina í veiðuni av svartkjafti.

I dag mugu svartkjaftskipini toga trolposan heilt fram á síðuna á skipinum — taka posan endan upp á dekkið, loysa og seta eina pumpu í og síðani festa í kraftblokk — og út aftur á sjógv við posanum. Nústaðni tá kann skipið byrja at pumpa svartkjaftin úr posanum.

Hetta krevur nógv arbeiði og er ikki sørt vanda-mikið heldur. Um veturin og um várið, tá veðrið mangan er sjáskut, fyrri ikki at siga ódnarveður, tá roynist henda arbeiðsgongdin ógvuliga illa. Teir kunnu bert taka smá hál og í mesta lagi eitt um dagin, tí so nógv tíð gongur til at bjarga veiðuni.

Pumpan sett í áðrenn

Nýggja pumpuskipanin

loysir hesar trupulleikarnar í ein stóran mun. Pumpan verður sett í endan á posan við slagnum í, áðrenn trolíð verður skotið.

Meðan fiskað verður er pumpuútgærdin heilt passiv. Hon hongur bert í trolinum. Men tá so trolíð verður tikið inn á netatrúmluna og fiska- og hydraulikkslangan eru innanborða afturi á hekkuni, ber til at kobra saman slangurnar við útgærdina umborð og byrja at pumpa beinanvegin.

Sjálvur metir Sólbjørn Jacobsen, at bæði hekkutrolarar og kraftblokkabátar um veturin kunnu økja um veiðuorkuna við

upp í móti 50%.

Tað er serliga um veturin og um várið, at henda nýggja pumpuskipanin er góð at hava. Tí hesa ársins tíð er mangan ringt veður, og haraftrat er fiskurin ógvuliga tungur. Óteljandi dómi eru um, at skip, sum hava fingið fleiri hundrað tons í hálum og hava drigið tey upp á síðuna á skipinum, hava verið noyðd at kuta endarnar, tí knappliga tyngdist svartkjafturin, og posin fór sum steinur til botns.

Við nýggju skipanini slepst undan at hava svartkjaftaposa liggandi fram við síðuni á skipinum. Harafturímóti hevur skipið nakað av framferð, soleiðis at posin hongur aftur úr, meðan pumpað verður. Tá slepst undan vandanum fyrri, at posin skal fara til botns, tí við ferð fram verður posir flótandi við hjálp av skrúvuvatninum.

Gullfinnur!

I dag er stoðan tann, at bert fáir bátar kunnu royna eftir svartkjafti vetrarhálvárið, og haraftrat er avmarkað hvar teir fáa roynt. Tí kemur henda nýggja pumpuskipanin sera væl við.

Pumpan og posin hanga her niður við síðuna av skipinum

Teir tosa um pumpuna. Frá vinstru: Agga í Garðastovu, skipari, Sólbjørn Jacobsen, uppfinnari og Poul Mohr, stjóri

skal. Fiskiskapurin verður ikki nervaður av, at pumpan hongur í posanum og at slangurnar eru monteraðar útan á posanum. Samankoblingin aft-

